

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-1103
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. S.W.A. Kelterman,
prof. mr. M.L. Hendrikse, leden en mr. A.M.S. Westenbrink, secretaris)**

Klacht ontvangen op	: 9 juli 2021
Ingediend door	: Mevrouw [naam 1], namens haar dochter, mevrouw [naam 2], deze laatstgenoemde verder te noemen de consument
Tegen	: Goudse Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n De Zeeuwse Verzekeringen, gevestigd te Gouda, verder te noemen de verzekeraar, waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand is overgedragen aan SRK Rechtsbijstand B.V., verder te noemen de uitvoerder
Datum uitspraak	: 31 december 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit Reglement Geschillencommissie financiële dienstverlening (Kifid) Bemiddeling en (bindend) advies – 1 april 2017/ de verzekeringsvoorwaarden/wetgeving

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. De consument heeft een beroep op de verzekering gedaan in verband met een conflict met de verhuurder van haar woning. De uitvoerder heeft het verzoek van de consument afgewezen. De commissie is van oordeel dat de uitvoerder ten onrechte dekking voor het conflict heeft geweigerd. De uitvoerder moet rechtsbijstand verlenen in het conflict met de verhuurder met inachtneming van de toepasselijke voorwaarden.

I. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument en de begeleidende brief van haar advocaat; 2) het verweerschrift van de uitvoerder; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de uitvoerder en 5) de aanvullende informatie van de uitvoerder van 14 september 2021.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 20 oktober 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig samen met haar vertegenwoordiger, de heer mr. P. Folsche, advocaat. De uitvoerder was eveneens aanwezig.
- 1.3 De consument en de verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

- 1.4 Na de hoorzitting is de enkelvoudige commissie uitgebreid met de leden mr. S.W.A Kelterman en prof. mr. M.L. Hendrikse, naar een meervoudige commissie. Partijen zijn hierover geïnformeerd.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De moeder van de consument heeft een rechtsbijstandverzekering (hierna: de verzekering) gesloten bij de verzekeraar. De consument is medeverzekerde. De uitvoering van de rechtsbijstand is opgedragen aan de uitvoerder. Op de verzekering zijn onder andere van toepassing de Aanvullende Voorwaarden Rechtsbijstand Particulier Versie 2.0. (hierna de voorwaarden). De voor dit geschil relevante artikelen zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.
- 2.2 De consument is studente en zij huurde een flat in Utrecht. In het huurcontract staat dat het de huurder verboden is om meer dan twee personen in de gemeentelijke basisadministratie in te schrijven op het adres van de flat. Twee kamers van de flat worden verhuurd aan twee medestudenten. In geschil is wie de verhuurder van die kamers is: de consument of de moeder van de consument.
- 2.3 Bij een inspectie heeft de gemeente geconstateerd dat sprake was van kamergewijze verhuur van de flat zonder de benodigde vergunningen. De gemeente heeft de verhuurder van de flat een boete opgelegd van € 12.500,-. De verhuurder heeft de consument bij brief van 19 april 2021 aansprakelijk gesteld voor zijn schade, te weten het boetebedrag en de kosten van rechtsbijstand.
- 2.4 De moeder van de consument heeft op 19 april 2021 telefonisch een melding gedaan bij de uitvoerder:

"Goedemorgen, Onze dochter bewoont een appartement samen met een vriendin in Utrecht, ze hebben 3 kamers, nu hebben ze de derde kamer in gebruik gegeven tegen een geringe betaling, totdat deze vriendin zelf een kamer kon vinden, ze verblijft daar niet meer dan 3 nachten per week, vandaar dat wij er vanuit waren gegaan dat het onder logeren zou vallen, daarom staat zij ook nog ingeschreven op haar thuisadres in Breda, en daardoor verbreken wij het contract dus niet, in de bepalingen van ingeschreven te staan bij een gemeente staat dat waar je het meeste bent, daar moet je ingeschreven staan en zij verblijft het merendeel thuis bij haar ouders, ze heeft daar iid een bed neer gezet, maar ze woont niet bij hun, ze logeert daartijdelijk. Nu hebben ze controle voor bewoning gehad en heeft de huisbaas een boete gekregen voor illegaal bewonen voor de derde kamer, deze probeert hij nu op ons te verhalen, omdat wij de hoofdhuurder zijn. Wij zijn het hier totaal niet mee eens omdat in het contract staat dat er niet meer dan 2 personen ingeschreven mogen staan, en dit meisje echt tijdelijk een plaats nodig had om te slapen, en het gaat om af en toe of hoogstens twee of drie nachten in de week. De huisbaas wist hiervan, maar dat heb ik niet zwart op wit staan, dus dat is ons woord tegen de zijne. Ik heb nu bericht van de advocaat van de huisbaas gekregen, deze en ons contract met de huisbaas sluit ik bij."

2.5 De uitvoerder heeft de moeder van de consument op 19 april 2021 per brief bericht dat hij het conflict met de verhuurder niet in behandeling kan nemen omdat de moeder van de consument met de verhuur van kamers buiten de particuliere hoedanigheid handelde in de zin van de voorwaarden. Er is sprake van inkomstenverwerving buiten regelmatige loondienst en van verhuur die niet aan de voorwaarden voor dekking voldoet.

2.6 Op 17 mei 2021 heeft de advocaat van de consument per e-mail het volgende aan de uitvoerder meegedeeld:

“Dochter [de consument] is medeverzekerde onder de verzekering. Zij is voor haar studie uitwonend en niet ouder dan 26 jaar.

Zij heeft woonruimte gehuurd in Utrecht. Van de advocaat van haar verhuurder heeft zij bijgevoegde brief ontvangen. Daarin wordt zij gemaand tot ontruiming van het gehuurde en aansprakelijk gesteld voor een door de verhuurder verbeurde bestuurlijke boete.

De woonruimte is ingericht en bedoeld om als studentenwoning voor drie personen te fungeren. Op papier huurt dochter [de consument] de woonruimte als geheel van de eigenaar (hoofdverhuurder) en verhuurt zij twee kamers onder. Zij heeft het hoofdhuurderschap overgenomen van de vorige hoofdhuurder, en bij haar vertrek zou dit weer worden overgenomen door een zittende onderhuurder, zoals gebruikelijk bij studentenwoningen. Het betreft niet meer of minder dan het ontvangen en doorbetalen van de huur voor de twee overige kamers. Van professionele verhuur is geen sprake.

Wat daar ook van moge zijn, het geschil doet zich voor tussen dochter [de consument] en haar verhuurder. In die relatie is zij huurder. Er is geen conflict tussen [de consument] en de onderhuurders, aangaande de verhuur door [de consument].

Naar oordeel van verzekeren is juist de eigenaar/verhuurder aansprakelijk voor de schade die [de consument] lijdt doordat de eigenaar niet over de noodzakelijke vergunningen beschikt. Hij heeft de woonruimte gepresenteerd als zijnde geschikt voor bewoning door drie personen, mits zich slechts twee personen op het adres inschrijven. Nu blijkt dat de gemeente toch handhavend optreedt en [de consument] moet vertrekken. Door de woonruimte te presenteren als zijnde woonruimte die rechtmatig kon worden bewoond, terwijl dat niet het geval was, heeft de verhuurder een oneerlijke handelspraktijk gedreven (art. 6:193g sub 1 BW). Een oneerlijke handelspraktijk is tevens een onrechtmatige daad (art. 6:193b lid 1 BW). Op die grondslag kan [de consument] door haar geleden schade op de verhuurder verhalen.”

2.7 Hierna hebben partijen enkele malen over en weer standpunten uitgewisseld. Op 11 juni 2021 heeft de consument via de advocaat een klacht ingediend bij de uitvoerder over de dekkingsweigering.

Op 16 juni 2021 heeft de uitvoerder per e-mail de klacht van de consument afgewezen en hierbij onder andere het volgende vermeld:

“Verder

Mij is opgevallen dat de informatie die [naam I] heeft gegeven bij melding van de zaak niet geheel overeenkomt met de informatie die later is verstrekt, in het bijzonder de verklaringen van [de consument] en haar huisgenoten. Bij melding wordt gesproken over "logeren" tegen een "geringe vergoeding". Uit het onderzoeksrapport van de gemeente blijkt echter dat voor beide kamers een onderhuur overeenkomst is gesloten, dat die geringe vergoeding voor kamer drie € 400,- bedraagt en dat die vergoeding geheel in lijn ligt met de prijs van de andere kamers. Het verstrekken van onvolledige of onjuiste informatie is in strijd met de informatie en medewerkingsplicht die op een verzekerde rust. Vooralnog laat ik dit onderwerp verder rusten, maar behoud mij namens SRK wel het recht voor hierop op een later moment terug te komen.”

- 2.8 De consument kan zich niet verenigen met het standpunt van de uitvoerder en heeft een klacht aan de commissie voorgelegd.

De klacht en vordering

- 2.9 De consument vordert dat de uitvoerder dekking verleent voor het conflict met de verhuurder en de kosten van rechtsbijstand vergoedt. Daartoe voert de consument het volgende aan.

- 2.10 Het gaat in dit geval om een particuliere rechtsbijstandverzekering die de moeder van de consument is aangegaan ter bescherming van haar particuliere belangen. De verzekeringsovereenkomst is daarom zonder meer een consumentenovereenkomst. Voor zover de uitvoerder meent dat de consument dekking verzoekt in een geschil waarin zij geen consument is, kan dat wellicht gevolgen hebben voor de dekking, maar niet voor de behandelbaarheid bij het Kifid.¹ Er zijn geen inkomsten verworven met het innen van de huurpenningen. Er was enkel en alleen sprake van inzamelen en (volledig) doorzetten van betalingen naar de verhuurder.

De woonruimte was ingericht en bedoeld om als studentenwoning voor drie personen te fungeren. Het conflict is vervolgens ontstaan vanwege de kamergewijze verhuur van de flat door de hoofdverhuurder zonder de daarvoor benodigde vergunning. Op papier huurde de consument de flat van de hoofdhuurder en verhuurde zij twee kamers ervan onder aan de medestudenten. Maar in werkelijkheid was sprake van verhuur van drie kamers. Elk van de drie huurders betaalde een gelijk deel van de huurpenningen, terwijl de moeder van de consument deze verzamelde en het totaalbedrag aan de hoofdverhuurder betaalde.

¹ Zie Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies – vanaf 1 april 2017, te raadplegen op www.kifid.nl.

Ook als de huurders op papier allemaal rechtsreeks van de verhuurder hadden gehuurd en er geen sprake van vermeende onderverhuur was, zou hetzelfde geschil evengoed zijn ontstaan. Het probleem is dus niet de onderverhuur maar het omzeilen van de vergunningplicht.

- 2.11 Artikel 2.5 van de voorwaarden is bijzonder ruim geformuleerd en voor meerdere lezingen vatbaar en daarom geldt de contra-proferentemregel zoals neergelegd in artikel 6:238 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek (hierna 'BW'). De juiste lezing is dat dekking slechts is uitgesloten voor geschillen waarin de verzekerde de hoedanigheid van verhuurder heeft. Dat wil zeggen: waarin de verzekerde een geschil heeft over diens rechten of verplichtingen als verhuurder van de woning. Dat is hier niet het geval, omdat de consument in de hoedanigheid van huurder een conflict heeft met de hoofdverhuurder.
- 2.12 De moeder van de consument heeft bij aanmelding van het geschil inderdaad onjuiste informatie aan de uitvoerder gegeven door te vermelden dat de derde bewoner slechts een logee zou zijn. Niet om de uitvoerder op oneigenlijke gronden tot dekking te bewegen, maar omdat zij nu eenmaal door de verhuurder in de waan was gebracht dat dat het verhaal was dat zij aan iedereen moest vertellen om te voorkomen dat zij in enorme problemen zou geraken. De advocaat van de consument heeft dit rechtgezet bij eerste bericht aan de uitvoerder van 17 mei 2021.

Het verweer

- 2.13 De uitvoerder heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Daartoe voert de uitvoerder het volgende aan.
- 2.14 De moeder van de consument is geen consument in de zin van artikel 60 van het Reglement.² Zij verhuurde de kamers aan de medestudenten van de consument en de medestudenten betaalden de huurprijs aan haar. De moeder van consument verkreeg dus inkomsten uit de verhuur van de flat, terwijl zij daarvan zelf geen gebruik maakte. De geschillencommissie van Kifid heeft in eerdere uitspraken geoordeeld dat het aanhouden van panden met de bedoeling om met de verhuur daarvan inkomsten te verwerven, zonder dat daarbij ook sprake is van eigen gebruik, een ondernemersactiviteit is.³ De klacht is daarom niet behandelbaar.
- 2.15 In dit geval heeft de moeder van de consument kamers verhuurd aan medestudenten. Er is dan geen sprake van een particuliere hoedanigheid zoals omschreven in artikel 1.1 en 1.7 van de voorwaarden. De dekking ontbreekt ook op grond van artikel 1.8 van de voorwaarden.

² Zie Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies – vanaf 1 april 2017, te raadplegen op www.kifid.nl.

³ Zie bijvoorbeeld GC Kifid 2018-069, 2018-648, 2019-702, 2019-912.

Het gaat om een juridisch conflict dat verband houdt met of voortvloeit uit het verwerven van inkomsten buiten regelmatige loondienst, dan wel verband houdt met de verhuur of exploitatie van goederen. Bij de verhuur van de kamers in de flat werden huurinkomsten gegenereerd.

- 2.16 Verder ontbreekt ook dekking op grond van artikel 2.5 van de voorwaarden. In dit artikel staat dat de uitvoerder rechtsbijstand verleent bij conflicten die verband houden met “(...) *de verhuur van een deel van de woning die u als particulier bewoont; u bent echter niet verzekerd als u meer dan één kamer of meer dan één etage verhuurt.*” Het aangemelde conflict met de verhuurder houdt direct verband met het feit dat de moeder van consument (of de consument) twee kamers heeft verhuurd en daarom is er geen dekking. Er wordt geen onderscheid gemaakt naar de hoedanigheid waarin de verzekerde bij het conflict betrokken is. Verder hoeft op artikel 2.5 van de voorwaarden de contra-proferentemregel niet te worden toegepast. De bepaling is voldoende duidelijk opgesteld. Alle conflicten die verband houden met de verhuur van meer dan één etage of meer dan één kamer vallen buiten het bereik van de verzekering.
- 2.17 Tot slot heeft de moeder van de consument de uitvoerder bij de melding van het conflict onjuist geïnformeerd over de feitelijke situatie die ten grondslag ligt aan het conflict. Zij heeft hiermee in strijd met artikel 3.2 van de voorwaarden gehandeld. De moeder van de consument heeft de uitvoerder bewust van onjuiste informatie voorzien en heeft uitvoerder misleid door te melden dat een vriendin slechts tijdelijk een paar nachtjes tegen een geringe vergoeding in de flat logeert. In werkelijkheid heeft de moeder van de consument met die vriendin een onderhuurovereenkomst gesloten voor de huurprijs van € 400,- per maand. Omdat de moeder van de consument bewust onjuiste informatie heeft gegeven, is er geen dekking op grond van artikel 3.3. van de voorwaarden.

3 De beoordeling

Behandelbaarheid van de klacht bij Kifid

- 3.5 Voordat de commissie tot een inhoudelijk beoordeling van het geschil tussen partijen kan komen, moet eerst worden nagegaan of Kifid de klacht van de consument kan behandelen. Concreet ligt de vraag voor of de consument voldoet aan de vereisten van artikel 60 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies (hierna: het Reglement). De commissie is van oordeel dat de consument aan die vereisten voldoet en dat de klacht behandelbaar is. Zij licht dit oordeel hierna toe.

- 3.6 In eerdere uitspraken heeft de commissie al geoordeeld dat het aanhouden van panden met de bedoeling om daarmee inkomsten te verwerven of vermogenswinst te behalen, zonder dat daarbij sprake is van eigen gebruik, een ondernemingsactiviteit is. Geschillen die hiermee verband kan de commissie niet behandelen.⁴
- 3.7 De uitvoerder heeft gesteld dat de moeder van de consument de kamers in de flat aan de medestudenten heeft verhuurd. De commissie volgt de uitvoerder hierin niet. Aanvankelijk was er onduidelijkheid bij de consument en de medestudenten over de verhouding met de hoofdverhuurder en de ouders van de consument. Aanvankelijk hebben zij tegen de verbalisant van de gemeente verklaard dat de ouders van de consument de hoofdhuurders zijn en zij dus kennelijk onderhuurders. Dit bleek niet te kloppen, omdat de huur-overeenkomst met de hoofdverhuurder op naam van de consument stond. Het ligt dan voor de hand dat de consument als hoofdhuurder is opgetreden als onderverhuurder van de medestudenten. Hieraan doet niet af dat de moeder van de consument de huurpenningen verzamelde en aan de hoofdverhuurder doorbetaalde. De commissie gaat er daarom in het vervolg van de beoordeling van uit dat de consument, in elk geval op papier, als onderverhuurder van de kamers optrad.
- 3.8 De consument is aangesproken door de verhuurder van de flat omdat zij haar verplichtingen uit de hoofdhurovereenkomst zou hebben geschonden door twee kamers aan medestudenten onder te verhuren. Zij heeft daarom als verzekerde de uitvoerder verzocht haar rechtsbijstand te verlenen. De uitvoerder heeft dekking echter geweigerd. En daarom heeft zij een klacht bij Kifid ingediend. Vaststaat dat de consument de flat zelf bewoonde en dat betekent dat zij het pand gebruikte in de zin van de eerdergenoemde uitspraken van de commissie. De consument voldoet dus aan artikel 60 van het Reglement en de klacht van de consument is behandelbaar.

Het inhoudelijke oordeel: is er dekking?

- 3.9 Omdat de klacht behandelbaar is, moet de commissie beoordelen of de uitvoerder dekking mocht weigeren voor het juridisch conflict tussen de consument en de verhuurder. De commissie komt tot het oordeel dat dit niet het geval is en zal het oordeel hieronder toelichten.

Handelt de consument als particulier in de zin van de voorwaarden?

- 3.10 De uitvoerder stelt dat het conflict met de verhuurder ziet op de onderverhuur van de kamers door de consument aan twee medestudenten. En bij onderverhuur handelt de consument niet in de privésfeer, niet in particuliere hoedanigheid (artikel 1.1 en 1.7 van de voorwaarden).

⁴ Zie bijvoorbeeld de uitspraken 2018-069, 2019-702, 2019-912, 2020-065 en 2020-559 te lezen op de website van het Kifid (www.kifid.nl/uitspraken/).

En daarom is het conflict volgens de uitvoerder niet gedekt onder de verzekering. Verder ontbreekt volgens de uitvoerder dekking omdat de consument inkomsten buiten regelmatige loondienst heeft verworven, te weten huurinkomsten uit onderverhuur, of omdat er sprake was van verhuur of exploitatie van de goederen van een verzekerde (artikel 1.8 van de voorwaarden).

- 3.11 Bij de uitleg van een schriftelijk contract, zoals een verzekering, staat voorop dat van beslissende betekenis zijn: alle omstandigheden van het concrete geval, gewaardeerd naar hetgeen de maatstaven van redelijkheid en billijkheid meebrengen.⁵ Over de voorwaarden in een consumenten-verzekeringsovereenkomst wordt meestal niet onderhandeld. Hebben partijen inderdaad niet onderhandeld over de voorwaarde(n) waarover zij van mening verschillen, dan geldt dat de uitleg van die voorwaarde(n) met name afhankelijk is van objectieve factoren, zoals de bewoordingen waarin de voorwaarde is gesteld, gelezen in het licht van de verzekeringsvoorwaarden als geheel.⁶ Deze uitlegmaatstaf is in deze zaak van toepassing.
- 3.12 Daarbij geldt dat bij een consumentenovereenkomst, zoals de onderhavige verzekering, de bepalingen voor de consument duidelijk en begrijpelijk moeten zijn opgesteld. Bij twijfel over de betekenis van een bepaling gaat de voor de consument meest gunstige uitleg voor. Dit is de zogenoemde contra proferentemregel, die is opgenomen in artikel 6:238 lid 2, tweede zin, BW).⁷
- 3.13 De commissie verwerpt het beroep van de uitvoerder op artikel 1.1, 1.7 en 1.8 van de voorwaarden. Ter zitting heeft de consument toegelicht dat de constructie inzake de onderverhuur niet bedoeld was om inkomsten te genereren. De consument en de twee medestudenten wilden samen de flat bewonen en de huurprijs delen om zo de woonkosten te drukken. De verhuurder was echter niet bereid om met elke van de drie studenten een kamerhuurovereenkomst te sluiten. Daarom heeft de consument met de verhuurder een huurovereenkomst gesloten voor de flat en heeft zij twee onderhuurovereenkomsten met de medestudenten gesloten. Deze constructie kan in de gegeven omstandigheden worden beschouwd als handelen van de consument in de privésfeer, in particuliere hoedanigheid. Het ging de consument en de medestudenten immers alleen om het verkrijgen van betaalbare studentenkamers. Daarom hebben zij meegewerkt aan de door de verhuurder verlangde constructie van hoofdverhuur en onderverhuur. Het verzoek om rechtsbijstand kan dan ook niet op grond van artikel 1.1 en 1.7 van de voorwaarden worden geweigerd.

⁵ HR 25 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2687 overweging 3.6, te vinden op www.rechtspraak.nl.

⁶ HR 13 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:601 overweging 3.3.2 en HR 28 september 2018, ECLI:NL:HR:2018:1800 overweging 3.7.5.

⁷ Zie ook GC Kifid 2021-0717, te vinden op www.kifid.nl.

In het verlengde daarvan kan niet worden volgehouden dat de consument met de onderverhuur van kamers inkomsten buiten regelmatige loondienst verwierf. Evenmin kan worden gesproken van verhuur of exploitatie van goederen van de consument of haar moeder. De flat behoorde immers niet aan de consument of haar moeder, maar aan de hoofdverhuurder toe. De uitvoerder kan daarom evenmin met een beroep op artikel 1.8 van de voorwaarden dekking weigeren.

Is het conflict van dekking uitgesloten, omdat het verband houdt met onderverhuur?

- 3.14 Partijen verschillen van mening over de vraag of artikel 2.5 van de voorwaarden aan dekking in de weg staat. In dit artikel staat, voor zover hier van belang, dat de uitvoerder rechtsbijstand verleent bij conflicten die verband houden met de verhuur van een deel van de woning die de verzekerde als particulier bewoont. Maar de verzekering dekt niet als de verzekerde meer dan één kamer of meer dan één etage verhuurt.
- 3.15 Volgens de uitvoerder valt het conflict tussen de consument en de verhuurder niet onder de dekking van de verzekering, omdat dit gaat over de niet toegestane onderverhuur van twee kamers door de consument. Dat conflict is in artikel 2.5 van de voorwaarden van dekking uitgesloten. De consument stelt daar tegenover dat dit deel van artikel 2.5 van de voorwaarden alleen ziet op conflicten tussen de consument als onderverhuurder en haar medestudenten als onderhuurders die voortvloeien uit de onderverhuurovereenkomsten. Daarvan is in dit geval geen sprake, omdat het conflict ziet op de hoofdhurovereenkomst. Artikel 2.5 van de voorwaarden is zo geformuleerd dat dit voor meerdere redelijke lezingen vatbaar is. De consument beroep zich daarom op de contra-proferentemregel in artikel 6:238 BW en vindt dat haar uitleg van artikel 2.5 van de voorwaarden moet worden gevolgd. Hieruit volgt dat het conflict van de consument met de verhuurder niet van dekking is uitgesloten, omdat dit ziet op de hoofdhurovereenkomst, waarbij zij huurder is.
- 3.16 De commissie verwijst naar rechtsoverweging 3.11 en 3.12 voor de uitlegmaatstaf. De commissie is van oordeel dat de lezing die de consument aan artikel 2.5 van de voorwaarden geeft een redelijke lezing is. Volgens dit artikel verleent de uitvoerder rechtsbijstand bij conflicten die verband houden met de huur van de woning, waar de verzekerde zelf in woont en bij conflicten die verband houden met de verhuur van de woning die de verzekerde als particulier bewoont, maar er is geen dekking onder de verzekering als verzekerde meer dan één etage of meer dan één kamer verhuurt. De consument heeft een conflict met de verhuurder van de flat. Hij verwijt de consument dat zij in strijd met de hoofdhurovereenkomst kamers heeft onderverhuurd. Dit conflict houdt verband met de inhoud van de hoofdhurovereenkomst. Dat conflict is gedekt onder artikel 2.5 van de voorwaarden.

Dit brengt mee dat voor zover artikel 2.5 van de voorwaarden op meerdere wijzen kan worden uitgelegd, de lezing van de consument op grond van artikel 6:238 BW prevaleert. De commissie concludeert dan ook dat er dekking is voor het gemelde conflict op grond van artikel 2.5 van de voorwaarden.

Artikel 3.2 en 3.3 van de voorwaarden

3.17 De uitvoerder heeft aangevoerd dat de moeder van de consument de uitvoerder bewust van onjuiste informatie heeft voorzien en er om deze reden geen dekking is voor het gemelde conflict.

3.18 De commissie overweegt dat de consument heeft erkend dat haar moeder onjuiste informatie heeft gegeven bij de melding van het conflict. Maar de consument heeft uit eigen beweging alle onduidelijkheid door haar advocaat laten rechtzetten in zijn e-mail aan de uitvoerder van 17 mei 2021. Vervolgens heeft de uitvoerder een beroep op de onjuiste informatie van de moeder van de consument gedaan. De commissie is van oordeel dat in de gegeven situatie de uitvoerder geen beroep meer toe kwam op de artikelen 3.2 en 3.3 van de voorwaarden.

Slotsom

3.19 De commissie komt op grond van bovenstaande tot de conclusie dat de uitvoerder ten onrechte dekking heeft geweigerd voor het gemelde conflict van de consument met de verhuurder van de woning. De klacht van de consument is gegrond en haar vordering zal worden toegewezen.

4 De beslissing

De commissie beslist dat de uitvoerder binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd dekking moet verlenen in het conflict met de verhuurder van de flat met inachtneming van de toepasselijke voorwaarden.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Reglement Geschillencommissie financiële dienstverlening (Kifid) **Bemiddeling en (bindend) advies - 1 april 2017**

Deel A

De procedure bij de Geschillencommissie

Het indienen van klachten

Artikel 1 Welke klachten behandelt de Geschillencommissie?

De Geschillencommissie behandelt Klachten van Consumenten over Financiële diensten tegen Financiële dienstverleners of, bij nawerking, voormalig aangesloten Financiële dienstverleners.

Deel D

Begripsomschrijvingen

Artikel 60 Begrippen

In dit Reglement wordt verstaan onder:

(...)

Consument: Iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit vallen. Wordt de overeenkomst evenwel gesloten voor doeleinden die deels binnen en deels buiten in de vorige volzin genoemde activiteit van de persoon liggen (gemengde overeenkomsten) en is het oogmerk van die activiteit zo beperkt dat het binnen de algehele context van de overeenkomst niet overheerst, dan dient die persoon eveneens als Consument te worden aangemerkt.

Onder het begrip Consument wordt tevens begrepen:

- a) een rechtspersoon waarvan de doelstelling zozeer is gericht op het particuliere belang van een of meer natuurlijke personen die aandeelhouder(s) of bestuurder(s) of lid van deze rechtspersoon zijn, dat deze als een verlengstuk van die natuurlijke persoon of personen kan worden beschouwd; voorbeelden hiervan zijn persoonlijke pensioenvennootschappen en verenigingen van eigenaars. Beslissend is of de rechtspersoon in wezen een verlenging is van de persoon van Consument in diens hoedanigheid van Consument.
- b) de deelnemer aan een pensioenregeling, zoals bedoeld in artikel 1 van de Pensioenwet in zijn hoedanigheid van verzekerde natuurlijke persoon van de overeenkomst van levensverzekering met pensioenclausule.
- c) de natuurlijke persoon die een eigen vorderingsrecht ontleent aan een overeenkomst van verzekering alsmede degene die als derde-benadeelde aan de wet een eigen recht op schadevergoeding ontleent tegen een verzekeraar. Hieronder valt niet de zogenoemde 'directe actie' van art. 7:954 Burgerlijk Wetboek.
- d) de natuurlijke persoon met een Privacyklacht.

Ter toelichting op de tekst onder c): Met ‘eigen vorderingsrecht’ wordt bedoeld op de verzekeringnemer of (derde)verzekerde die aan de verzekeringsovereenkomst een recht op uitkering ontleent. De wet kent aan bepaalde benadeelden een eigen recht op schadevergoeding toe (art. 6 Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen).

Het artikel definieert het begrip ‘Consument’ en breidt dat begrip uit tot een aantal specifieke gevallen. Als een persoon die een klacht indient geen Consument is of daarmee niet gelijk gesteld wordt, kan de Geschillencommissie de Klacht niet in behandeling nemen. Geen Consument is onder meer de kredietnemer van een zakelijk krediet, ook niet als verhaal wordt gezocht op diens privévermogen. Ook personen die hebben belegd in onroerende zaken worden vaak niet als Consument beschouwd.

Aanvullende Voorwaarden Rechtsbijstand Particulier Versie 2.0.

I.1 Waarvoor bent u verzekerd?

U kunt een beroep doen op deze verzekering als u betrokken bent of bent geweest bij een gebeurtenis die aanleiding is voor een juridisch conflict. Of als u binnenkort betrokken denkt te worden bij zo’n gebeurtenis.

U bent verzekerd als het conflict te maken heeft met iets wat u heeft gedaan of nagelaten als particulier. Of met iets wat u als particulier is overkomen. Bijvoorbeeld een conflict over spullen die u als consument heeft gekocht. Of een conflict in verband met uw werk in loondienst. Dus niet als u bijvoorbeeld als zzp’er werkt en niet in uw functie van statutair directeur/bestuurder van een bedrijf of organisatie.

I.7 Wanneer kunt u een beroep doen op rechtsbijstand?

U kunt een beroep doen op deze verzekering als uw zaak voldoet aan alle volgende voorwaarden:
(...)

Het conflict heeft plaatsgevonden in de privésfeer en u bent hierbij direct en persoonlijk betrokken als particulier. Heeft u gekozen voor de dekking Verkeer? Dan is er ook dekking als u tijdens de gebeurtenis deelnam aan het verkeer met een motorrijtuig (en eventuele aanhangwagen) dat op naam staat van uw bedrijf, maar grotendeels privé door u wordt gebruikt.

(...)

I.8 Wanneer wordt geen rechtsbijstand of juridisch advies verleend?

(...)

Sommige conflicten in de werksfeer (niet in loondienst)

U bent niet verzekerd voor juridische conflicten die verband houden met of voortvloeien uit: – het werk dat u uitoefent in een vrij beroep (niet in loondienst);

- uw activiteiten als eigenaar of exploitant van een bedrijf;
- het verwerven van inkomsten (hoe gering ook) buiten regelmatige loondienst;

- activiteiten die u verricht in het kader van het starten van uw eigen bedrijf (of als zelfstandig ondernemer);
- uw activiteiten als zzp'er of freelancer;
- uw werkzaamheden als, of status van, statutair directeur en/of bestuurder van een bedrijf of organisatie.

(...)

Sommige conflicten in de juridische sfeer

U bent niet verzekerd voor conflicten die verband houden met of voortvloeien uit:

- industriële en intellectuele eigendomsrechten, zoals auteurs-, portret- en octrooirechten en domeinnamen;
- de verhuur of exploitatie van uw goederen;

(...)

2.5 Wonen

Deze aanvullende dekking geldt alleen als dit vermeld is op uw polisblad.

(...)

Conflicten bij de huur of verhuur van uw woning

SRK verleent u rechtsbijstand bij conflicten die verband houden met:

- de huur van uw woning, waar u zelf in woont;
- de verhuur van een deel van de woning die u als particulier bewoont; u bent echter niet verzekerd als u meer dan één kamer of meer dan één etage verhuurt.

3.2 Welke verplichtingen heeft u?

Als u een zaak bij SRK aanmeldt, heeft u de volgende verplichtingen.

(...)

Alle informatie geven

Als u uw zaak aanmeldt, bent u verplicht om zo snel mogelijk aan SRK alle informatie en documentatie te geven die met uw conflict te maken hebben. SRK heeft dit nodig om te beoordelen of u voor deze zaak recht heeft op rechtsbijstand. U mag geen onjuiste informatie geven. Ook als er later nieuwe feiten en ontwikkelingen zijn, moet u SRK daarvan op de hoogte stellen. Dit geldt ook als uw zaak wordt behandeld door een advocaat of andere juridisch deskundige die SRK hiervoor heeft ingeschakeld.

3.3 Wat gebeurt er als u uw verplichtingen niet nakomt?

Bent u een of meer van de verplichtingen die in artikel 3.2 staan niet nagekomen? En heeft u daarmee de belangen van SRK of De Zeeuwse geschaad? Dan verleent SRK u hiervoor geen rechtshulp meer. Heeft u geprobeerd om SRK of De Zeeuwse te misleiden, bijvoorbeeld door onvolledige of onjuiste informatie te geven? Dan kunt u voor die zaak geen beroep doen op deze verzekering, tenzij dat niet in verhouding staat met wat u heeft gedaan of nagelaten. Het is aan SRK en De Zeeuwse om dit te beslissen.

Burgerlijk Wetboek

6:238

1. Bij een overeenkomst als bedoeld in de artikelen 236 en 237, kan jegens de wederpartij geen beroep worden gedaan:

- a. op het feit dat de overeenkomst in naam van een derde is gesloten, indien dit beroep berust op het enkele feit dat een beding van deze strekking in de algemene voorwaarden voorkomt;
- b. op het feit dat de algemene voorwaarden beperkingen bevatten van de bevoegdheid van een gevolmachtigde van de gebruiker, die zo ongebruikelijk zijn dat de wederpartij ze zonder het beding niet behoefde te verwachten, tenzij zij ze kende.

2. Bij een overeenkomst als bedoeld in de artikelen 236 en 237 moeten de bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn opgesteld. Bij twijfel over de betekenis van een beding, prevaleert de voor de wederpartij gunstigste uitleg.